

Warszawa, dnia 30 grudnia 2005 roku

Sygn. akt RSD-2959/05
Ds. 2929/05

**Prokurator Okręgowy
w Łodzi**

za pośrednictwem

**Prokuratora Prokuratury Rejonowej
Łódź-Widzew
Al. Piłsudskiego 150/152
92-230 Łódź**

SKARŻĄCY: BIURO

OCHRONY ZWIERZĄT
Fundacja Azylu pod Psim Aniołem
ul. Garncarska 37 A
04-886 Warszawa

reprezentowany przez:
radcę prawnego Beatę Błędowską
ul. Bolkowska 1 lok 5
01-466 Warszawa

ZAŻALENIE

na postanowienie o umorzeniu śledztwa z dnia 30 września 2005 r.

W imieniu pokrzywdzonego zaskarżam w całości postanowienie VI Komisariatu Komendy Miejskiej Policji w Łodzi z dnia 30 września 2005 r. zatwierdzone przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Łódź-Widzew o umorzeniu śledztwa, doręczone pokrzywdzonemu w dniu 23 grudnia 2005 r., i wnoszę o:

- 1) jego uchylenie,
- 2) przekazanie sprawy Prokuratorowi Rejonowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2005 r. Prokurator Rejonowy Łódź-Widzew zatwierdził postanowienie VI Komisariatu Komendy Miejskiej Policji w Łodzi z dnia 30 września 2005 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie nieuzasadnionego uśmiercania zwierząt w okresie 2003-2004 r. na terenie Schroniska dla Zwierząt w Łodzi tj. o przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt. Jako uzasadnienie umorzenia podano brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Przeciwko powyższemu rozstrzygnięciu podnoszę następujące zarzuty:

1. W zaskarżonym postanowieniu pomija się najważniejszą rzecz: fakt, że dopuszcza się i toleruje stan sprzeczny z prawem – utrzymywanie zwierząt w barbarzyńskich warunkach – od dłuższego czasu, oraz że niewątpliwie są osoby odpowiedzialne za ten stan rzeczy. Utrzymywanie zwierząt w warunkach prowadzących do ich zagryzania się, jest wprost naruszeniem dyspozycji art. 6 ust. 2 pkt 10 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r., nr 106, poz. 1002 z późn. zm.). Niewątpliwie za ten stan rzeczy ktoś jest odpowiedzialny – i ta właśnie osoba odpowiada za przestępstwo z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy (w tym ostatnim są doprecyzowane i szczegółowo wymienione znamiona tego przestępstwa).
2. Prokurator zatwierdzający zaskarżone postanowienie – i Policjant prowadzący sprawę – nie zadali sobie pytania: kto jest bezpośrednio odpowiedzialny za tak drastyczną praktykę schroniska, mimo, że jak dowiadujemy się z treści postanowienia, informacje o sytuacji schroniska miały być ponoć przekazywane władzom Miasta. W toku postępowania nie przedsięwzięto czynności, mających na celu ustalenie, jaka konkretnie osoba lub osoby w korpusie urzędników miejskich odpowiedzialne były/są za odpowiednią reakcję na informację o tym, co się dzieje w schronisku.
3. Odnośnie powyższego, należało zbadać, kto jest bezpośrednio odpowiedzialny za naruszenie dyspozycji art. 6 ust. 2, gdzie mowa jest o „świadomym dopuszczaniu do zadawania bólu lub cierpień” zwierzętom, które w stanie niniejszej sprawy aktualizuje się poprzez treść art. 6 ust. 2 pkt. 10 ustawy. Ten przepis wyraźnie określa – w związku z art. 35 – znamię przestępstwa w postaci „utrzymywania zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania”. Fakt, że niewłaściwe warunki bytowania stwarza nie osoba fizyczna, ale instytucja – Schronisko dla Zwierząt w Łodzi oraz Urząd Miasta Łódź – nie może przecież rozmywać odpowiedzialności oraz nie może skłaniać organu ścigania do bierności co do poszukiwania w toku śledztwa właściwych osób odpowiedzialnych.
4. W związku z powyższym należało ustalić, kiedy dokładnie informowano Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Miasta o nadmiernym przepełnieniu schroniska, o zjawisku zagryzania się zwierząt, czy zrobiono to we właściwym czasie, kto był w Urzędzie odpowiedzialny za załatwienie tej sprawy.
5. Faktem jest, że ustawa o ochronie zwierząt pozwala na uśmiercanie zwierząt w sytuacji bezpośredniego zagrożenia ich agresją (art. 33 ust. 1 pkt 4), jednak pominięto w toku postępowania to, że agresja opisanych w postanowieniu zwierząt nie wystąpiłaby, gdyby zwierzęta były odpowiednio separowane – jak to nakazują przepisy o prowadzeniu schronisk (§ 2 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy prowadzeniu schronisk dla zwierząt, Dz. U. z 2002 r. Nr 192, poz. 1611, zastąpiony analogicznym zapisem Rozporządzenia z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, Dz. U. z 2004 Nr 158, poz. 1657).
6. Stosownie do treści art. 33 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt, „nadmierna agresywność” może uzasadniać uśmiercanie zwierząt tylko wtedy, gdy powoduje „bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego, a także dla zwierząt hodowlanych lub dziko żyjących”. Agresja zwierząt, na jaką powołuje się

uzasadnienie, usprawiedliwiając zarówno uśmiercanie jak i zagryzienia, nie ma przewidzianego ustawą charakteru zagrożenia bezpośredniego (art. 33 ust. 1 pkt 4 ustawy), bo zachodzi wszak pod kontrolą ludzi i w zakładzie urządzonym w celu eliminowania zagrożeń, zatem ma dla ludzi charakter zagrożenia jedynie potencjalnego. Nie jest też skierowana przeciwko zwierzętom hodowlanym lub dzikim. Bezdomne psy w schronisku nie należą do kategorii „zwierząt hodowlanych”, o jakich mowa w art. 2 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (tekst jednolity Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 ze zm.). Tym bardziej nie są „dziko żyjące” w rozumieniu art. 4 pkt 21 ustawy o ochronie zwierząt. Wyjąwszy sytuacje nadzwyczajne, stała praktyka czynnego lub biernego uśmiercania zwierząt domowych w schronisku z powodu ich agresji nie znajduje więc uzasadnienia ustawowego. Jest ona „nieuzasadnionym zabijaniem zwierząt”, zabronionym przez art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, i w ten sposób wypełniającym znamiona przestępstwa z art. 35 ust. 1 ustawy.

Organ ścigania nie badał, czy dokumentacja schroniska odnotowuje nadzwyczajne sytuacje bezpośredniego zagrożenia dla ludzi, które mogłyby uzasadniać uśmiercanie zgodne z ustawą. Powinien także ustalić osoby, które dokonywały nieuzasadnionych uśmierceń w powyższych sytuacjach czy też wydawały polecenia takich uśmierceń. Organ ścigania takich ustaleń nie poczynił, gdyż z góry błędnie uznał, że zabijanie agresywnych zwierząt w okolicznościach niniejszej sprawy jest „zabijaniem uzasadnionym”, a przez to nie wypełniającym znamion przestępstwa.

7. Odnośnie zdania z uzasadnienia postanowienia, gdzie mowa jest o tym, że „w toku licznych kontroli Powiatowy Inspektor Weterynarii nie stwierdził naruszenia ustawy o ochronie zwierząt”, należy wyraźnie podnieść, iż nie wymieniony organ – nawet mimo iż dysponuje on określoną wiedzą specjalistyczną – lecz organ ścigania jest wyłącznie władny ocenić wypełnienie znamion czynu zabronionego.
8. Organ ścigania przyjął bezkrytycznie zeznania świadków będących pracownikami schroniska i organu nadzoru nad schroniskiem, którzy przecież są bezpośrednio zainteresowani tym, by wykazać, że nie ma w schronisku nieprawidłowości. Nie można oprzeć decyzji o umorzeniu postępowania wyłącznie na korzystnych dla instytucji zeznaniach jej pracowników. Stwierdzenie Zbigniewa Grodzickiego z Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Łodzi o wpływie uśmiercania „ślepych miotów” na statystykę uśmierconych zwierząt nie zostało w żaden sposób skonkretyzowane. Przyjmowanie ślepych miotów na stan ewidencyjny zwierząt w schronisku – co sugeruje Zbigniew Grodzicki – jest praktyką tak niebywałą, że wymagało by zbadania sposobu ewidencjonowania zwierząt w schronisku.

Fakt, iż chodzi w niniejszej sprawie o ochronę innego dobra niż dobro człowieka, nie może usprawiedliwić zaniedbań w dochodzeniu do prawdy w toku śledztwa. Tym bardziej, że Schronisko dla Zwierząt w Łodzi od lat ma złą sławę, a jego funkcjonowanie wywołuje żywe zainteresowanie mieszkańców miasta.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia o umorzeniu śledztwa i przekazanie sprawy Prokuratorowi Rejonowemu w Łodzi.

Załączniki:

- pełnomocnictwo